

Homo floresiensis

Fynden daterar homininen Homo floresiensis även kallad Hobbit,

ores.

Vetenskapen kring den lilla människan - cirka en meter lång - är kantad av konflikter och osäkerhet. Huruvida det ens är en egen art är omdiskuterat då det finns teorier om att det skulle kunna handla om genetiska sjukdomar istället. Bevisen pekar dock mot att det troligen är en egen art. En av de bättre teorierna kring H. floresiensis dvärgväxt är att arten drabbats av ett fenomen omnämnt som "Dvärgväxt på öar". Det innebär att djurarter på öar blir mindre i storlek med tiden p.g.a att evolutionen gynnar de mindre individerna.

Förutom att vara anmärkningsvärt korta så vägde de kring 25 kg. Skallen och tänderna har vissa egenskaper (som inte finns i hos gemensamma förfadern) som delas med *H. erectus* och *H. sapiens*. Ansiktet är litet, särskilt i höjddled. Samt uppvisar minskat underbett jämfört med *Australopithecus* arter. *H. floresiensis* Bakre tänder och hörntänder är också relativt små, liknande tillstånd finns i *H. erectus* och *H. sapiens*. Trots har *H. floresiensis* många drag som liknar tidigare homininier. Till exempel är hjärnan mycket liten (380 till 420 kubikcentimeter) och är mer lik apors och arter i släktet *Australopithecus*. Fynden pekar mot att trots den abnormt lilla hjärnvolymer - detsamma som en Schimpans - att *H. floresiensis* var närmast besläktad med *H. erectus*. *H. erectus* som dog ut 50000 år sedan och fanns bosatt i Sydostasien vid tidpunkten för Hobbitmänniskans uppkomst.

Det har också hittats många relativt avancerade stenredskap av en typ som annars endast brukar förknippas med vår egen art. Redskapen daterades till mellan 13 000 år och 95 000 år gamla. Man har även hittat spår av förkolnade djurrester vilket skulle kunna tyda på att *H. floresiensis* känt till konsten att använda eld till matlagning och vissa fynd tyder på att födan till stor del bestod av dvärgelofanter som levde på ön.

Det är dock inte klarlagt om verktygen och eldspåren verkligen kommer från *H. floresiensis* moderna människor (*Homo sapiens*) fanns redan i trakten vid den tiden, och det kan inte uteslutas att verktygen är deras. Att man misstänker att verktygen inte tillhör Hobbitmänniskan botten i den lilla hjärnvolymer.

EBU Gogo är en grupp av människoliknande varelser enligt ön Flores inhemska invånarens mytologi. Varelserna ska varit korta och haft ett primitivt utseende. Invånarna tror att EBU Gogo levde vid tiden för ankomsten av Portugisisk handel på 1600-talet, och på vissa håll att de överlevde så sent som till 1900-talet, men skyntas inte nu för tiden. EBU Gogo tros ha jagats till utrotning av den mänskliga invånarna i Flores. Vissa Antropologer lägger sedan upptäckten av *H. floresiensis* mer tyngd i den inhemska mytologin. Det kan faktiskt vara så att mytologin har levat mellan 95000 år till 12000 år sedan. Det innebär att *H. floresiensis* samexisterat med *H. sapiens* närmare vår tid än någon annan hominin. Neandertalarna dog ut mellan 20000 till 40000 år sedan. Fynden av Hobbitmänniskan har hittats på den Indonesiska ön Flores grund i just Hobbitmänniskan.

Homo Ergaster

Homo ergaster levde för ca 1,5 miljoner år sedan till 2 miljoner år sedan. Namnet betyder den arbetande människan. Homo ergaster var geografiskt sett begränsade till Afrika och man har hittat fynd i Tansania, Etiopien, Kenya och Sydafrika. Det diskuteras vilt emellan olika professorer om homo ergaster ska vara en erkänd egen grupp eller om de bara är en övergångsfas. Något som många däremot är ense om är att homo ergaster är mer liknande homo erectus än deras föregångare homo habilis. Det mest kända fyndet kallas Turkanapojken, som hittades 1984 i flodbädden i Turkana i östra Afrika. Hans skelett är nästan komplett, man kunde se att han var upprättgående, kroppen nedanför huvudet är väldigt likt homo sapiens och det är endast huvudet som är den större skillnaden.

Hjärnstorleken var ungefär 860 kubikcentimeter, ca 1,6% av deras kroppsvikt. Det var under denna art som näsan fick en mer spetsig form och vidare näsborrar. Denna förändring skedde p.g.a. klimatförändringen som gjorde det varmare vilket gjorde att det krävdes ett bättre kylningssystem för att överleva hetten. De hade även svettkörtlar för första gången för att kunna kyla ner kropparna. De var dessutom mycket större än de tidigare arterna och vad man trodde först. Med hjälp av skelettfynd har man kunna fastställa att medellängden låg runt 1,80 m, en förvånande längd då de tidigare arterna var runt 1.50-1.65 m. De hade inte lika stor sexuell dimorfism, detta innebär att de fysiskt sett inte skiljde sig åt så mycket mellan könen, män och kvinnor var relativt lika.

Det finns bevis för att homo ergaster vårdade sina sjuka och skadade men det verkar som att de inte brydde sig lika mycket om livet efter döden. Homo ergaster åt ganska mycket kött, eftersom de hade en mindre mage och större hjärna och då behövde näringsrik föda.

Australopithecus afarensis - Lucy

Av: Maja, Linnea, Sonja

Vår mest välbevarade förfäder är en anmoder. Hon hittades i nordöstra Etiopien år 1974, och nästan halva hennes skelett är bevarat. Varför hon fick heta just Lucy var att just när skelettet påträffats spelade någon i arkeologernas läger Beatles låt "Lucy in the sky with diamonds". Lucy var en varelse som ännu inte börjat använda redskap och inte kunde tala. Hon var ca 110 centimeter lång, vilket innebär att hon var lite längre än den genomsnittliga längden för de kvinnliga som var ca 105 centimeter. Hennes armar var långa och starka och hon hade fingrar anpassade för trädklättring, -vilket tyder på att australopithecus afarensis levde både nere på marken och uppe bland träden. Hon gick upprätt på sina två ben och hennes skelett är ganska likt vårt. Däremot påminner kraniet mer om en människoapa, och hjärnvolymen var bara en knapp tredjedel av vår. I och med detta brukar man kalla Lucy för "Den felande länken" eftersom hon varken var apa eller människa.

Lucy levde för ungefär tre miljoner år sedan och tillhörde utvecklingskedet precis innan den riktiga människan *Homo* började framträda. Den sorten apmänniska Lucy tillhörde kallas idag för hominider och var de första i steget mot den moderna människan. Hon var ingen jägare och rörde sig långsamt över ett begränsat område på savannen i sällskap med några artfränder. De åt rötter, frön och frukter, men även kött från nyfödda smådjur eller as. Lucy var allätare som är en förklaring till varför hennes avkomma

klarat sig så bra. Speciellt människan har kunnat utnyttja olika typer av föda bättre än andra djur har gjort att arten kunnat bestå, men det är också troligt att de hominider Lucy tillhörde sov uppe i träden vilket också förbättrade deras förutsättningar.

Trycket från miljön och kampen för födan och fortplantningen har skapat den moderna människan, precis som den format alla andra djur. Lucy och hennes avkomma tjänade på att gå på två ben, och händerna blev lediga och kunde förvandlas till verktyg. Men om händernas möjligheter ska komma till sin rätt behövde hjärnan utvecklas. Hjärnan stimulerades av alla krav som ställdes på den, och då hade behovet att kunna prata stor betydelse. All den kunskap som människan samlade på sig måste kunna ges vidare till nästa generation. Ju mer komplicerad kunskapen blev, desto större blev behovet av ett språk. Kravet på att få fram ljud ändrade sakta med säkert formen på munnen och svalget. Människans förmåga utvecklades långsamt och 1,5 miljoner år efter Lucy använde människan elden och enkla stenverktyg. Lucy hade spritt sig från Afrikas savanner österut genom Asien och snart skulle hon även ta Europa i besittning.

Paranthropus Boisei

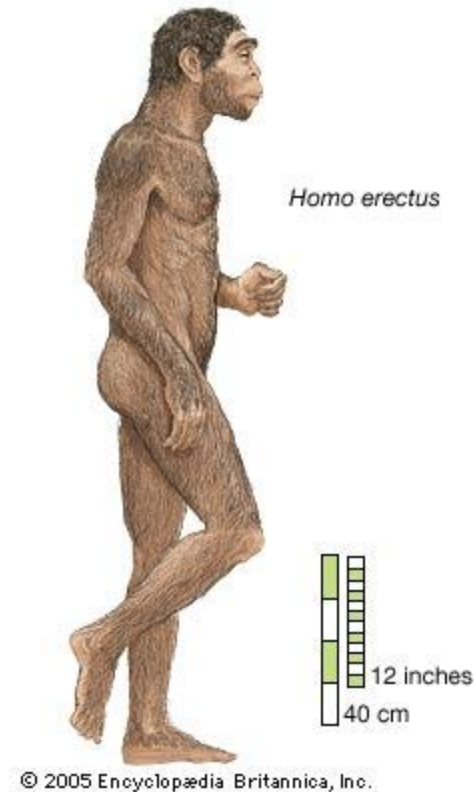
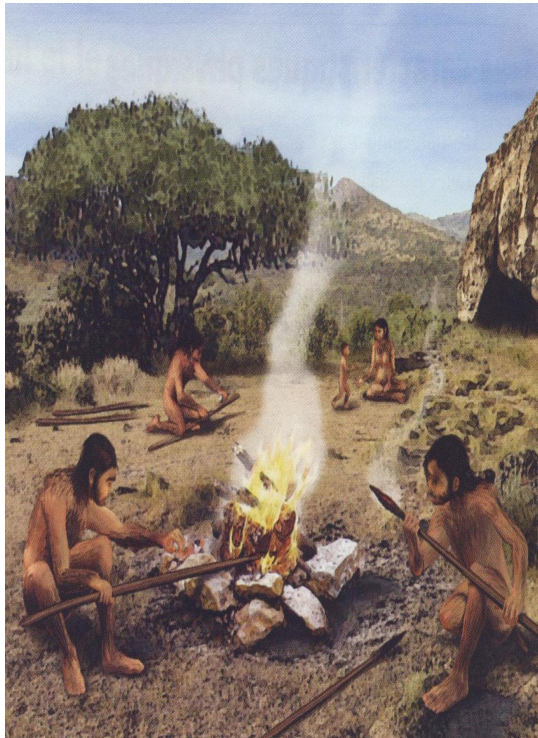
Första upptäckten: 1959 i Olduvai Gorge, Tanzania, som ligger i östra Afrika, av antropologen Mary Leakey. Hennes son Richard Leakey övervägde att detta kunde vara den första förtids människan som använde sten verktyg eftersom under denna period uppträder de första redskapen som bestod av fem centimeter stora stenar med en vass egg som tillverkarna skapade genom att slå av några flisor på en av sidorna. Det är mest troligt att släktet Homo (Paranthropus boisei utvecklades samtidigt som vårt släkte Homo) tillverkade redskapen då Boisei hade enorma kindtänder som är fyra gånger så stora, hade tjockare emalj och hade en tuggyta som hade tre gånger så stor tuggyta som den moderna människans tänder eller någon annan människoart och hade förmodligen inte behovet av att använda redskap som de som fanns på den här tiden. Man kallade den först "nötknäckarmänniskan" eftersom dess enormt kraftiga käkar som man trodde användes till att döda bytesdjur och att äta nötter och rötter med men man vet nu att boiseis diet var stora mängder blad som är en rätt näringsfattig föda. Därför behövde boisei äta mycket vilket gjorde att käkarna användes mycket då antar man att boisei använde till stor del av dagen till att äta. Det har blivit fastställt, jämfört med någon annan Hominid art, att Paranthropus boisei åt störst mängder av växter. Klimatet hade utvecklats till ett torrt och kallt klimat vilket gjorde att växterna blev segare och näringsfattigare och därav är anledningen till att Paranthropus Boisei har de egenskaper och diet som den har. Paranthropus boiseis längd var runt 1,4-1,7 m, boisei var den största och kraftigaste medlemmen av släktet Paranthropus. De levde ungefär mellan 2,4-1,4 miljoner år sedan

Homo erectus “den upprättgående människan”

Arten Homo erectus uppkom för 1,7 miljoner år sedan i Östafrika och levde under 1,2 miljon år. De var väldigt lika oss människor och gick upprätt, de var de första människor som utvandrade från Afrika och började bosätta sig på andra kontinenter då man har funnit fossilfynd av denna art i Asien.

Homo erectus var människor som var väldigt händiga och duktiga på att tillverka olika former av redskap och så småningom kunna nyttja eld. Man har bland annat hittat skärverktyg och huggverktyg som har skapats, för 1,6 miljoner år sedan, av denna art. De hade en hjärnvolymer på ca 1 000 cm³, betydligt mer än hos tidigare Australopitheciner och tidiga *Homo*. För ca. 50 000 år sedan dog arten Homo erectus ut.

Forskare tror att ett visst språkbruk utvecklades hos denna art, för att de hade de anatomiska förutsättningarna för en utvecklad talapparat. Andra bevis på denna utvecklingen var att de bedrev avancerad jakt, använde eld och tillverkade redskap. Dessa sysslor krävde planering och som i sin tur var beroende av ett språk.

Av: Maroa och Hana

Homo Neanderthalensis

Kallas neandertalare.

kategoriserad som en underart till människan.

Döpt efter dalen Neandertal i Tyskland där man fann det första fossilet efter en neandertalare år 1856.

Neandertalaren försvann ungefär samtidigt som *homo sapiens* dök upp. Det sägs att de antingen blivit utkonkurrerade eller utrotade av den moderna människan som invandrade från Afrika för cirka 40 000 - 20 000 år sedan. Man har endast hittat några enstaka fossil där det finns "blandade" egenskaper som tyder på en korsning mellan människan och neandertalaren. Det finns också fynd som visar att neandertalarna lärt sig teknologi i form av redskapstillverkning av den moderna homo sapiens.

De anatomiska och genetiska iakttagelserna tyder på att neandertalarna använt sig av något sorts av språk. Hur komplext deras språk var är omöjligt att säga säkert. Det är känt att neandertalarna hade genen FOXP2 som har en betydelse för både språkutvecklingen och speciellt grammatisk förståelse. Trots att de flesta däggdjur har denna gen så har den moderna människan dessutom två mutationer i genens DNA-kod vilka båda är en förutsättning för utvecklad språkförmåga. Analyser av 40 000 år gamla neandertalarfossil visar att även

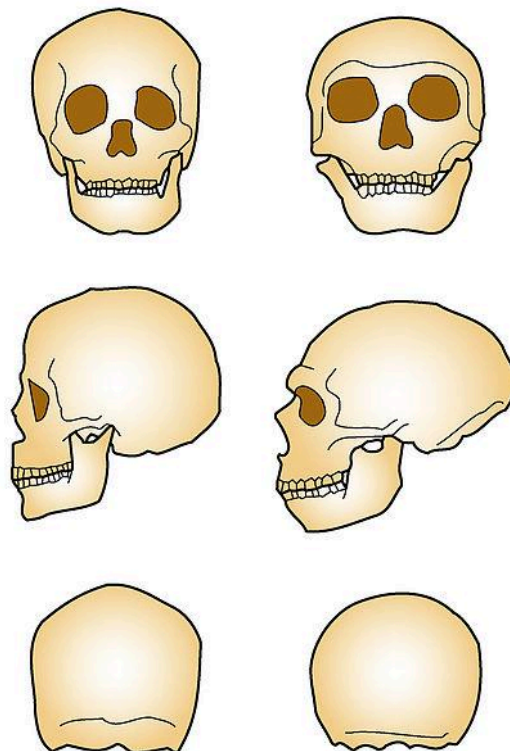
neandertalare hade dessa två mutationer, deras tungben var också väldigt utvecklat vilket stöder på att neandertalaren kunde tala.

De hade en grövre kroppsbyggnad än den moderna människan. De hade ett bredare och mera utskjutet revbensparti vilket gjorde så att de saknade midja. De var i ungefär samma längd som de homo sapiens som levde under den tiden dvs. 152-168 cm långa och de var betydligt tyngre. Deras ryggrad var heller inte lika S-formad och svankig som homo sapiens och deras hals var kortare. DNA tester visar att de bar anlag för rött hår och ljus hy.

Deras skalle var något större vilket medför att det fanns mer plats för hjärnan som också skulle kunna ha varit större.

Formen på skallen skiljer sig också. Högsta punkten låg mitt på hjässan, pannan var bakåtlutande, bakhuvudet utskjutande och längden mellan pannan och bakhuvudet var längre. De hade bred, utstickande näsa och utvuxna ögonbrynsben som var kurvade över ögonen.

Arkeologiska fynd som gjorts visar att neandertalarna har tillverkat smycken och var därför kapabla till symboliskt tänkande.

Denisovamänniskan

Denisovamänniskan

Denisovamänniskan de levde uppe i norr, i Ryssland. De var släkt med Neandertalarna och är tillsammans med Neandertalarna de närmaste släktingarna till alla nu levande människor. Det här individen hade mörkt hud, brunt hår och bruna ögon och att genetiska mångfalden var jätte låg. Befolkningen växte snabbt så att den genetiska mångfalden inte hann öka. Ben från en del av ett finger och två kintänder var allt de hittade i Denisovagrottan.

Denisovamänniskan var ett barn(flicka) av släkter Homo som levde för omkring 41000 år sedan. Forskarna upptäckte ett fingerben och en tand efter denna människa som de hittade i Denisovagrottan i den sibiriska regionen Altaj Kraj i Ryssland. De tillhörde en egen okänd art av människan. Denisova-människorna levde i en stor del av Asien. DNA-jämförelser visar att Denisova-människor någon gång i förhistorien har fått barn med moderna människor, deras ättlingar lever i dag i Melanesien.

Denisovaflickan var ärvt av sin mamma och pappa. Genom att jämföra dem med varandra såg de att denisovamänniskorna hade ännu mindre genetisk variation än nu levande människor och att deras populations historia såg annorlunda ut.

När föregångarna till moderna människor expanderade för kanske 500 000 år sedan så minskade denisovamänniskorna i antal. Kanske var det då som deras gemensamma föregångare med neandertalarna lämnade Afrika och spred sig över Europa och Asien.